narrativa

Escut
i altres contes

Montserrat Morera
L. G. Ortensi • E. Cánovas • X. Vidal
F. Garcia • F. Roig • M. Pérez
C. Xiberta • M. Pasqual • R. Ferrerons
N. Comajoan • T. Cervià • X. Ballester
M. Toda • R. Gurrera

24è Premi de narrativa curta per Internet Tinet (Premis Literaris Ciutat de Tarragona 2020-2021)

Cossetània

ESCUT
i altres contes

Col·lecció Narrativa - 102

ESCUT
i altres contes

24è Premi de narrativa curta per Internet Tinet
(Premis Literaris Ciutat de Tarragona 2020-2021)

Cossetània

Aquest llibre recull el conte premiat en el
24è Premi de narrativa curta per Internet Tinet
(Premis Literaris Ciutat de Tarragona 2020-2021)
i una selecció dels millors relats que s'hi van presentar.
El premi Tinet l'organitzen i el convoquen
l'Ajuntament de Tarragona, Òmnium Cultural del Tarragonès
i el Centre de Normalització Lingüística de Tarragona.
Van integrar el jurat de la vint-i-quatrena edició:
Teresa Colom, Alba Dalmau, Lurdes Malgrat, Xavier Mas
Craviotto, Albert Ventura i Amadeu Roig, com a secretari.

L'edició d'aquest llibre compta amb la col·laboració de:

Ajuntament de Tarragona · Casa de les Lletres · Diputació Tarragona · Tinet www.tinet.cat

Primera edició: octubre del 2021

© dels textos: els autors

© d'aquesta edició:
9 Grup Editorial
Cossetània Edicions
C. de la Violeta, 6 • 43800 Valls
Tel. 977 60 25 91
cossetania@cossetania.com
www.cossetania.com

Disseny i composició: 3 x Tres

Impressió: Romanyà Valls, SA

ISBN: 978-84-1356-077-9

DL T 700-2021

ÍNDEX

OBRA GUANYADORA

Escut 9
Montserrat Morera Escarré

FINALISTES

La set 17
Laura G. Ortensi

Calerons 21
Ester Cánovas Parés

El parc de roures 27
Xavier Vidal i Alemany

Els sis dits de l'enyor 37
Ferran Garcia Moreno

Els trets 45
Frederic Roig Boada

En trànsit 55
Manuel Pérez Alegre

Enderrocs 61
Carles Xiberta Codina

Les fulles mortes 67
Miquel Pasqual Garcies

L'escapada d'en Simbad 73
Ramon Ferrerons

L'uniforme 83
Núria Comajoan Serra

Maig, juny, juliol 87
Tati Cervià Vidal

Revinclada 95
Xavi Ballester Fàbregues

Shenandoah 101
Mireia Toda Cosi

Tots volem la pau 109
Rosa Gurrera Martínez

OBRA GUANYADORA

ESCUT

Montserrat Morera Escarré

Guanyadora del 24è Premi de narrativa curta
per Internet Tinet

Les quatre de la tarda del 17 d'agost de 2017.

Un raig de sol encén les butllofes de vidre que envolten l'escut de la Boqueria i l'entrada de la Rambla es guarneix amb una pluja de colors. El reflex fa la rateta a una noia que des de rere el mostrador d'una parada de peix acaba de mirar l'hora al rellotge de la banda de la Gardunya.

Un mar de caps s'acosta a les platges de les parades sota la mirada protectora de l'escut amb els colors de la ciutat de Barcelona. El groc i el vermell projecten la claror tornassolada sobre els llobarros i els molls, fins i tot el gel picat agafa una tonalitat rosada. La xicota no havia vist una cosa semblant.

La Hala, pantalons i samarreta negres, llueix un davantal blanc amb farbalans ribetats de vermell.

—Viiiiiu i freeeesc, mira com belluga, neeeena!

No sap que diu el mateix que l'Eulàlia, que tenia el millor lluç del nord, no té ni idea que porta un davantal com el de la Lola, la reina de les llagostes. Tampoc que

els seus crits estan units per un fil invisible que lliga totes les dones que han venut a tots els mercats del món, que han carretejat caixes, han esbudellat peixos, conills i pollastres, han esmolat ganivets i han tallat, trinxat i embolicat tota mena de viandes.

El davantal de la Hala reflecteix també els colors de l'escut, com si fos una peça més del vitrall, encastada dins la filigrana de forja que, com un brodat, fistoneja l'entrada principal. La parada on treballa fa cantonada amb el passadís central i és el melic del seu món. La noia és una espurna de llum més dins la bola de cristall del mercat i se sent com si habités una bombolla de sabó gegant, un lloc propi on tot és eteri i lleuger. Somriu.

Un quart de cinc.

De cop, està enfeinada. Acaba de vendre un rèmol i té gent al davant fent cua. Les mans dins els guants de plàstic negres escaten, esmoquen, tallen, pesen, emboliquen i tornen canvi amb rapidesa. Un rínxol d'atzabeja s'escapa de la cua de cavall que li recull els cabells. Ara el reflex dels vidres emplomats de l'entrada posa color al tatuatge de henna que porta al braç esquerre. El regal dels divuit anys que li acaba de fer la *jalti*. És un ull dins d'una mà de Fàtima, una *hamsa* o amulet, adornat amb una mena de penjarolles semblants a les que fan la il·lusió de subjectar l'escut del mercat.

Una olor diferent de la del peix distingeix la parada de la Hala. Es diria que el *tatoo* desprèn olor de henna, de canyella i de gessamí. Com si algunes de les aromes del mercat de Tànger, prop del qual va néixer, rebrotessin ara al lloc on treballa. Potser li van quedar gravats a la pell abans que la tieta, la seva *jalti*, se l'emportés a Bar-